

[J. V. Christensen.]

vil maaske faa Lejlighed til i Udvalget at høre lidt nærmere derom.

Ellinger: Det glædede mig, at det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (Jepesen [Drusebjerg]) principielt var enig med mig i mine Betragtninger. Det ærede Medlem var dog betænkelig ved at følge mig, fordi han mente, at man vilde komme op paa alt for store Beløb, hvis man skulde slaa Følge med mig. Det tror jeg slet ikke vil blive nødvendigt, jeg tror, der bliver Tale om meget mindre Beløb. Jeg giver naturligvis det ærede Medlem og den højtærede Minister Ret i, at Tiden ikke er inde til at forhøje Lønninger, heller ikke de højere lønnede Tjenestemænds Lønninger; men det er jo ikke det, der i al Almindelighed er Tale om her. Det, her foreligger, er det, at da det har vist sig umuligt at faa et vigtigt Embede besat — det maa jeg antage paa Grundlag af Ministerens Oplysninger om tre Ansøgere, jeg kender dem ikke —, stiller man det Spørgsmaal: Ja, men er det Embede nu lønnet saaledes, at man ogsaa kan vente, at kvalificerede Ansøgere vil melde sig? Det er meget kedeligt, at dette Embede er blevet sat ned i Løn, medens der ellers fandt en Lønforhøjelse Sted i Fjor. Det gjaldt ogsaa for Departementschefers Vedkommende, og det omtalte Embede stod tidligere i Klasse med Departementschefembedet; men Lønningen for dette Embede blev ogsaa sat ned ved den sidste Tjenestemandsløv, og det er denne lille uheldige Forandring, man nu bør rette. Thi der er naturligvis ikke Tale om, at Staten skal ind paa saa høje Lønninger, som meget velstaaende Selskaber kan give deres matematikkyndige Forsikringsteknikere. Men der er ganske sikkert i Statsanstalten for Livsforsikring — jeg kender ikke i Enkeltheder Lønningerne der — Lønninger, som er højere end den, her er Tale om, og har man tidligere hentet Formændene for Forsikringsraadet blandt Embedsmændene i Statsanstalten, var det vel ogsaa muligt at gøre det nu. Jeg ved ikke, hvorledes de personelle Forhold stiller sig dernede, men jeg nærer ingen Tvivl om, at hvis man gaar den Vej, jeg peger paa — og det er

overkommeligt at gaa den Vej, og Ministeren vil utvivlsomt ogsaa finde Tilslutning hertil fra de saakaldte Tilpasningsmennesker —, vil det lykkes at faa denne Sag ordentligt varetaget; og det maa jo ogsaa Ministeren være interesseret i. Han kan ikke være interesseret i at vælge en uskikket Mand til Formand for Forsikringsraadet; derfor skal der heller ingen Jurist ind, men en matematikkyndig Forsikringstekniker.

Saa siger Ministeren, at hvis man ikke vil gaa den Vej, som er den naturlige: at man med Hensyn til Embedets Løn vender tilbage til den gamle Placering, har jeg tænkt paa, at man skulde give vedkommende Ben — jeg brugte nu ikke dette Udtryk —, altsaa give ham en Virksomhed, som supplerer hans Indtægter. Ja, men min Henstilling i saa Henseende tog ikke Sigte paa, at han fik Virksomhed udenfor, hvad der naturligt henhører under Embedet. Jeg sagde udtrykkeligt: der findes indenfor Staten utvivlsomt — jeg skal ikke nævne dem her — forskellige Virksomheder, som er honorarlønnede, og som paa ganske naturlig Maade varetages af den Mand, som er Formand for Forsikringsraadet, vel at mærke, naar det ikke er en Jurist eller en statsvidenskabelig Kandidat, ganske naturligt, fordi deres Varetagelse kræver en vis forsikringsteknisk Kundskab, som den paagældende vil være i Besiddelse af.

Det Forsvar, den højtærede Minister i øvrigt førte for sit Lovforslag, synes jeg var ualmindelig svagt. Det vigtigste er dog, at Formanden skal kunne beherske det Omraade, som Forsikringsraadet er sat til at røgte, for at det ikke skal blive vanrøgtet, og man maa derfor til Formand vælge en Mand, som kan beherske det. Thi at lede Forsikringsraadets Møder, naar Forsikringsraadet bestaar af tre Medlemmer, tror jeg nok en Forsikringstekniker kan komme ud over. Dertil behøves vist ikke nogen Jurist; det er jo ikke at ligne med stormende Generalforsamlinger, hvor det maaske kan være heldigt, men dog ikke altid er heldigt at have en Jurist til Leder. Ministeren lod ogsaa det Punkt i min Argumentation ligge: at Lovforslaget betegner et fuldstændigt Brud paa den Overenskomst, der laa til Grund for de Lovfor-